VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta ◆ Nr. 93 (5632) ◆ Ceturtdien, 1987. gada 6. augustā ◆ Maksā 3 kap.

ŠODIEN NUMURĀ

Gaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu — «Vijole no bruņuvilciena Nr. 53», vēstījums par mūsu valsts galveno grāmatu krātuvi, kurai dots V. I. Ļenina vārds (3. lappusē).

Laikraksta 2. lappuse veltīta tēmai «Preces mājai, ģimenei».

Kultūras dzīves un sporta pasākumu apskats — 3. lappusē.

Informācija par ekskursijām un tūrisma ceļojumiem — 4. lappusē.

Vārds kolektīva vadītājam

Par līgumdarbu — individuālu un kolektīvu

Mūsu Raiņa vārdā nosauktajā kolhozā jau vairāk nekā trīsdesmit (no septiņdesmit) lopkopjiem pārgājuši strādāt pēc individuālā un kolektīvā līgumdarba metodes. Ko tas devis saimniecībai? Pirmām kārtām — uzlabojusies liellopu ganāmpulka, nobarojamo jaunlopu, cūku aprūpēšana. Cilvēkiem modusies lielāka interese par savu darbu, jo tas tiek vērtēts pēc galarezultāta — izslaukumiem, dzīvsvara pieaugumiem, lopu nobarojuma un saglabāšanas. Speciālistiem, administrācijai vairs nav nepieciešams visaptveroši kontrolēt lopkopju darbu. Mums atliek vairāk laika risināt citus ražošanas jautājumus.

Piemēram, cūkkopībā (pēc līgumdarba metodes strādā fermu «Siliņi» un «Babri» lopkopji, kuri aprūpē vairāk nekā 2 tūkstošus cūku) salīdzinājumā ar attiecīgo periodu 1986. gadā lopu krišanas gadījumu skaits samazinājies par 57. Tiesa, sākotnēji — psiholoģiskā mikroklimata dēļ — līgumdarba metode šeit sevi it kā neattaisnoja. Taču vēlāk stāvoklis uzlabojās, un tas ļāva stabilizēt dzīvsvara pieaugumu un pat panākt tā kāpināšanu. Esam aprēķinājuši, ka pēc gada rezultātiem, ja vien plāni būs izpildīti, arī darba algas līgumdarba kolektīviem būs lielākas par 10—15 procentiem. Pieaugusī darba alga tajā pašā laikā pēc sava apjoma nepārsniegs tos ienākumus, kurus saimniecība gūst no kolektīvā un individuālā līgumdarba.

Skaitliski samērā lielais kolhoza lopkopju kolektīvs ar interesi (un, jāsaka, ar tādu greizsirdības pilnu interesi) seko pēc kolektīvā un individuālā līgumdarba metodes citās rajona saimniecībās strādājošo kolēģu darba rezultātiem.

Partijas rajona komitejas plēnuma priekšvakarā cilvēki izsacīja priekšlikumus saimniecību partijas birojiem, rajona agrorūpnieciskās apvienības komunistiem, partijas rajona komitejas nodaļām pievērsties jau gūtās pieredzes — kā pozitīvās, tā arī negatīvās — apkopošanai un izplatīšanai. Lopkopībā ļoti svarīgi nodrošināt zemāko jeb sākotnējo saimniecisko aprēķinu, iesaistīt šajā darbā arī informācijas un skaitļošanas dienestus, kuru rīcībā ir lielas uzskaites un aprēķina tehniskās iespējas. Par īpašu rūpi jākļūst arī nepieciešamo darba apstākļu radīšanai, laba sociālā mikroklimata veidošanai — to cilvēku interesēs, kuri labi strādā un arī labi nopelna.

A. DAUGAVVANAGA,

Raiņa kolhoza valdes priekšsēdētāja vietniece

«Lauktehnikas» rajona apvienības automašīnu tehnisko apkopju stacijas kolektīvs strādā ritmiski un kvalitatīvi. Kārtējo darbu veikšanai izveidotas trīs brigādes. Viena no tām, kuru vada Pāvels Groza, strādā pēc vienotā darba līguma. Šajā nelielajā kolektīvā par paraugu citiem tiek minēts jaunais autoatslēdznieks RAIMONDS DAĢIS (attēlā pa kreisi). Puisis nesen atgriezās no dienesta Padomju Armijā un jau paguvis kļūt par labu darba darītāju. Viņš teicami pārzin dažādu marku automašīnu uzbūvi, prot tās sakārtot darbam.

Augsti profesionāla strādnieka slavu iemantojis metinātājs Jāzeps Latkovskis. Dienas normu viņš parasti veic par 130 — 135 procentiem. Protams, ka meistars ir labs darbaudzinātājs. Komunists J. Latkovskis ir apvienības partijas biroja loceklis, vada kolektīva biedru tiesu.

Atzīstami strādā autoelektriķi Andrejs Solovjovs, Viktors Martinovs, virpotāji Aleksis — Miķelis Grigorjevs, Broņislavs Brīvers un citi biedri.

Attēlā pa labi — automašīnu tehniskās apkopju stacijas priekšnieks J. PIŠKUNOVS sarunā ar metinātāju J. LATKOVSKI.

J. SILICKA teksts un foto

Saimnieciskā aprēķina mācība

Uz loģiska ekonomiska pamata

«Lauktehnikas» rajona apvienība — uzņēmums ar plaši sazarotu struktūru. Šeit ir pusotra desmita struktūrvienību, no kurām svarīgākās ir lopkopības fermu apkalpošanas iecirknis, materiāli tehniskās apgādes bāze, automašīnu un traktoru tehniskās apkopes stacija utt. Pats par sevi saprotams, ka neviena no šīm struktūrvienībām nevar iztikt bez autotransporta, jo daudzo staciju un iecirkņu apkalpošanas zonā ietilpst viss rajons, bet atsevišķas struktūrvienības apkalpo pat republikas zonu. Tāpēc tā vai citādi «Lauktehnikas» rajona apvienības struktūrvienību darbība lielākā vai mazākā mērā saistīta ar autotransporta uzņēmumu Nr. 1019. Tieši «savējo» labā strādā apmēram piektā daļa autotransporta uzņēmumam piederošo automašīnu.

Kā veidojas attiecības starp ražošanas struktūrvienībām un autotransporta uzņēmumu?

Rajona apvienībā «Lauktehnika» jau daudzus gadus tiek praktizēta transporta iedalīšana konkrētiem iecirkņiem. Piemēram, lopkopības fermu apkalpošanas stacijas rīcībā pastāvīgi ir 11 specmašīnas (slēgtās — ar kulbu) un 3—4 kravas mašīnas. Materiāli tehniskās apgādes bāze izmanto vēl lielāku skaitu automašīnu: 17 kravas automašīnas, divas speciālās vieglās automašīnas, tikpat daudz autobusu un vienu mikroautobusu «Latvija», specializētās remontdarbnīcas — 5 kravas automobiļus un vienu specializēto mašīnu utt. Šādas darba organizācijas plusi ir acīm redzami: iecirkņu priekšnieki var droši plānot savu darbu, būdami stingri pārliecināti, ka transports viņiem vienmēr ir «pie rokas». Zināmā mērā ieinteresēti ir arī šoferi. Šeit nepieciešams paskaidrojums: «tīru» šoferu, kas brauc ar specializēto transportu, te nav — galvenokārt tie ir šoferi — atslēdznieki, šoferi — metinātāji utt. Iecirkņiem tas ir izdevīgi — kaut vai organizatoriskajā ziņā. Šoferis ir pilntiesīgs brigādes loceklis, un viņš nav ieinteresēts darba dienas beigās steidzināt brigādi doties mājup. Jo vairāk tādēļ, ka pamatalgu šoferi saņem savā iecirknī, un autotransporta uzņēmums viņiem vēl piemaksā vidēji 20—25 rubļus par mašīnas uzturēšanu kārtībā. Taču neaizmirst ieturēt no struktūrvienībām arī atvilkumus par transporta ekspluatāciju. Summas ir dažādas — atkarībā no darba specifikas. Piemēram, pie celtniekiem, kur kravu pārvadāšanas apjomi (atbilstoši arī mašīnu noskrējiens) atsevišķos mēnešos ir visai ievērojami, šie atvilkumi sasniedz 5—10 tūkstošus rubļu. Fermu apkalpošanas stacijā, kur automašīnu noskrējiens ir minimāls, šī summa ik mēnesi ir tūkstotis — pusotra. Un tā ir parasta lieta, kaut arī iespaido iecirkņu veikto darbu pašizmaksu.

Tātad visi ir apmierināti? Nesāksim to apgalvot pilnīgi bez jebkādiem iebildumiem. Sarunājoties ar autotransporta uzņēmuma darbiniekiem, pavīdēja doma — specializētās mašīnas šoferi, grozi, kā gribi, tomēr «kalpo diviem kungiem»: no vienas puses — iecirknim, no otras puses — autotransporta uzņēmumam. Ņemsim kaut vai šādu gadījumu. Katrai transporta vienībai regulāri jāiziet tehniskā apskate. To arī prasa autotransporta uzņēmums. Bet iecirknim, teiksim, tieši šajā dienā varbūt jādodas uz kādu sevišķi steidzami apmeklējamu objektu, jo tas nepieciešams plāna izpildei. Bez liekām runām pirmā nepieciešamība tiek ziedota par labu otrajai. Rezultātā grafiks netiek ievērots, kas neizbēgami noved pie transporta bojājumiem. Jo darba apstākļi nav no vieglajiem: pamēģiniet piebraukt pie fermas agrā pavasarī vai vēlā rudenī — bez nemšanas tauvā te neiztikt. Tad iecirknis ziņo autotransporta uzņēmumam: mums sabojājies transports, esiet tik laipni un atļaujiet to nosūtīt pie jums remontēt (sevišķi bieži šāda vajadzība rodas periodos, kad, teiksim, tai pašai fermu apkalpošanas stacijai nodarbinātības pakāpe salīdzinoši nav pārāk augsta). Taču autotransporta uzņēmuma remontdarbnīcas nav bezizmēra. Tādēļ arī rodas dažāda rakstura konfliktsituācijas, kuras atrisināt pagaidām mēģina tikai ar tīri administratīvām metodēm.

Bet var taču minēt piemērus, kuri liecina, ka tai pašā autotransporta uzņēmumā tiek veidotas arī efektīvākas un saprātīgākas ekonomiskās attiecības. Piemēram, autotransporta uzņēmuma darbinieki vienmēr kvalitatīvi un terminā remontē piena pārvadājamās mašīnas. Arī paši šoferi parasti neriskē ignorēt plānoto tehnisko apskašu grafikus. Tas arī saprotams: ja mašīna neizies reisā, sabojāsies desmitiem tonnu piena, un tad brāzienu saņems pirmām kārtām autotransporta uzņēmums. Kolhozs piemēros tādas soda sankcijas, ka aiz pārsteiguma neviļus pat aiz auss pakasīsi. Tā ir gadījies. Un ne reizi vien. Tomēr, no otras puses, jāpiekrīt arī lopkopības fermu apkalpošanas stacijas priekšniekam Viktoram Romaņukam:

— Piena vedējai mašīnai vienmēr jābūt braukšanas kārtībā — pret šo prasību iebilst grūti. Taču tikpat nevainojami jādarbojas arī fermās uzstādītajām saldēšanas iekārtām. Pretējā gadījumā — ko tad pārvadās? Un tas jau ir atkarīgs no mums. Par neizdarību sodīs mūs. Tādēļ dilemma «autocisterna piena pārvadāšanai — tehniskās palīdzības mašīna», manuprāt, nav pieļaujama.

Pareizi teikts — rūpīga un kvalitatīva apkalpošana vajadzīga kā vieniem, tā otriem. Tas ir pilnīgi iespējams, ja starp «Lauktehnikas» rajona apvienības struktūrvienībām un tās autotransporta uzņēmumu pastāvētu ne vien tīri administratīvās (kā teikt, pieteikumu līmenī), bet arī ekonomiskās attiecības, kas stimulētu gan vienus, gan otrus. To nodrošināt var kaut vai līgumi, kurus ik gadus noslēdz abi šie uzņēmumi. Tie vērā ņemami palīdzētu pārvarēt šo resoru noškirtību, no kuras pagaidām diemžēl nevar izvairīties. Lūk, kāpēc tik svarīga ir pāreja no pārsvarā esošajām administratīvajām metodēm uz — galvenokārt — ekonomiskajām vadības metodēm visos līmeņos. Tas ir īpaši svarīgi sakarā ar pilnīgā saimnieciskā aprēķina perspektīvu.

I. KOROĻOVA

Izmanību: pieredze!

Gans mehanizators

Viegls strāvas sitiens atbaida govi no žoga. Elektriskais «sargs» uzticami veic savus dienesta pienākumus, palīdzot cilvēkiem sargāt ganāmpulku. Diemžēl ar šo izgudrojumu pagaidām aprobežojas «tehniskā revolūcija» ganu saimniecībā.

Šīs profesijas pārstāvjiem ir nepieciešama teicama veselība un izturība. Viņi ceļas rītausmā un atgriežas līdz ar pēdējo saules staru. Tāpēc atrast labu ganu ir vesela problēma. Bet pieredzējuši cilvēki uzskata, ka piena kvalitāte vasarā lielā mērā ir atkarīga no gana. Tātad, pareizi organizējot viņa darbu, var iegūt papildus peļņu un paaugstināt piena barības vērtību.

Šī doma jau sen nedod miera Talsu rajona kolhoza «Dundaga» priekšsēdētājam A. Zumbergam.

— Gana profesija nav populāra, — saka Aldonis Zumbergs. — Sevišķi starp jauniešiem. Sen ir pienācis laiks celt šīs senās profesijas prestižu.

Tiešām, kā piepildīt seno nodarbošanos ar jaunu saturu un tādējādi ieinteresēt jaunatni? Šādu uzdevumu sev izvirzījuši šīs saimniecības vadītāji.

— Gans mehanizators, — turpina priekšsēdētājs, — ne tikai atrisinās kadru jautājumu, bet arī dos iespēju pa jaunam organizēt uz saimniecisko aprēķinu pārgājušo lopkopības fermu darbu.

Ko ar to bija domājis A. Zumbergs, es uzzināju, kad tuvāk iepazinos ar kolhoza saimnieciskā aprēķina piena fermu. Centrālajā piena kompleksā ir 400 govju. Gada uzdevumu piena ražošanā kolektīvs nolēmis pārsniegt, ieviešot trīsreizēju ganāmpulka slaukšanu. Darba apjoms ir ievērojami pieaudzis, taču izslaukumi palielinājušies par diviem litriem no katras govs.

Fermas un kolhoza savstarpējās attiecības veidojas šādi: viena puse sniedz limitus un pakalpojumus, bet otra nodrošina saimnieciskā aprēķina uzdevuma izpildi. Piemēram, traktoru un automobiļu parka pakalpojumi vien, kas tiek sniegti lopkopjiem, sasniedz ceturto daļu visu izdevumu. Gani mehanizatori, būdami pilntiesīgi saimnieciskā aprēķina kolektīva locekļi, uzņēmušies veikt visus mehanizētos darbus fermā, līdz pat ganību uzturēšanai vajadzīgā kārtībā un lopbarības sagatavošanai, lielā mērā samazina šos izdevumus un ievērojami palielina atdevi no katra ražošanā ieguldītā rubļa.

G. ĻIPANOVS,

LATINFORM korespondents

※ Preces mājai, ģimenei ※ Preces mājai, ģimenei ※

„Iegriezos būvmateriālu veikalā..."

Spēka gados es pat neiedomājos par visām tām problēmām, ar kādām jāsaskaras pircējam, iegādājoties, bet vēlāk arī nogādājot mājās būvmateriālus. Tikai aizgājis pensijā pa īstam sapratu, cik lielā mērā dažnedažādi nepatīkami «sīkumi» var bojāt un bojā garastāvokli. Un vai tie tiešām ir sīkumi? Vai par sīkumu var nosaukt šodien (un tieši šodien, nevis tālākā nākotnē) tev nepieciešamo materiālu trūkumu?

Nereti gadās iegriezties Preiļu būvmateriālu veikalā. Teikt «iegriezties» — tas vēl nenozīmē atklāt visu patiesību. Dzīvoju Raudovkā. Kad esmu nodomājis apmeklēt būvmateriālu veikalu, man vajag vispirms sagaidīt autobusu, nopirkt biļeti, atbraukt uz Preiļiem. Un tikai tad varu mierīgā garā «iegriezties» veikalā. Te strādā labi, atsaucīgi pārdevēji — gan Irēna Urča (pazīstu jau personīgi), gan Valentīna Šņepste. Tomēr pircēju nevar iepriecināt tikai ar smaidu vien — viņam vajadzīgas preces. Pēdējā laikā logu un durvju bloki, šķiet, vairs nav deficīts. Toties ar tapetēm ir sliktī — tās ir nepietiekamā daudzumā. Un, ja arī tapetes veikalā parādās, tās ir vai nu pārāk dārgas, vai arī neizskatīgas, tādas, kuras nespēj priecēt acis. Nezinu, kāpēc šajā veikalā naglas ir tik mazā sortimentā, krāsns un silikāta ķieģeļi parādās tik reti, bet gāzbetons tiek izķerts vienā mirklī. Starp citu, Preiļiem piegādā tikai pašus dārgākos krāsns ķieģeļus — par tūkstoš ķieģeļiem jāmaksā no 104 līdz 163 rubļiem. Zinu, ka ir arī lētāki. Piemēram, Daugavpils būvmateriālu veikalā. Maz krāsu — Rīgas emaljas, baltās krāsas, ūdens emulsijas krāsu. Esmu pārliecināts, ka, izveicīgi kārtojot tirdzniecības darījumus, atsevišķus materiālus varētu dabūt arī lielākā daudzumā. Kaut ko (piemēram, ķieģeļus) izgādāt varētu arī rajona vietējā ražošana. Nesen gribēju nopirkt radiatoru — apstaigāju visu veikalu. Redzu, ka pārdošanā to nav. Kad ieminējos par to kādam sarunbiedram, viņš iesaucās: «Kā nav! Vai tu lasīt neproti? Redz, stūrītī pie sienas ir saraksts, kurā uzskaitīti visi materiāli, kas ir pārdošanā — arī radiatori.» Kāpēc gan tos nevar izstādīt redzamā vietā, ja reiz tie ir pārdošanā? Aizbildinās, ka grūti radiatorus pārvietot. Bet tās taču ir nevis pircēja, bet gan rajona patērētāju biedrības rūpes. Prātoju tālāk: «Radiators ir, taču — kā nogādāt to uz Raudovku? Mājās santehniķis jau strādā, saka, radiatoru nedēļām ilgi negaidīšot, bet šeit mašīnu sola tikai uz ceturtdienu. Tas nozīmē, ka ceturtdien būs jābrauc vēlreiz».

Lūk, šāda situācija! No tās secinu tikai to, ka veikalā labākai jābūt ne tikai reklāmai, bet arī preču piegādāšanas organizācijai. Vai tiešām rajona patērētāju biedrība kopā ar sadzīves pakalpojumu kombinātu nevar atrisināt jautājumu par preču nogādāšanu no veikala līdz pasūtītājam? Vai grūti izlikt veikala zālē paziņojumu, ka patērētāju biedrības transports būs tikai ceturtdien, bet, ja kādam mašīna vajadzīga steidzamāk, lai zvana uz tādu un tādu telefona numuru vai personīgi dodas uz sadzīves pakalpojumu kombinātu. Un transportu saņemsiet pēc stundas.

Zinu, ka šī veikala kolektīvam ir arī citas problēmas un grūtības, kas ir par iemeslu pircēju neapmierinātībai tādu vai citādu neērtību dēļ. Mazgabarīta preces glabājas zem klajas debess veikalam blakus esošajā laukumiņā, bet lielāka izmēra būvmateriāli bojājas bāzē vasaras vai rudens saulē — arī tie nav novietoti zem jumta. Tas ir fibrolīts, koka un metāla sijas, caurules, gāzbetons, dēļi, tie paši radiatori un tā tālāk, un tā tālāk. Tirdzniecības organizatoriem te ir par ko padomāt.

Veikalā pārdevējiem nav pat minimālo ērtību darbam, viņi nav nodrošināti pat ar kases aparātu. Izlasījis laikrakstā lasītājiem piedāvāto anketu par tautas patēriņa preču ražošanu un pārdošanu, nolēmu jums uzrakstīt un izteikt visu, kas ir uz sirds.

L. TRUBIŅŠ,
pensionārs Raudovkā

«...Taču ja vairs nedomā par vietējo resursu izmantošanu un cer tikai visu saņemt no citurienes, tas nav nekas cits kā atkal tā pati apgādājamība. Šāda parādība izplatījusies diezgan plaši. (No M. Gorbačova referāta PSKP CK jūnija Plenumā).

Neizmantotās rezerves

Ekspresintervija par problēmu: runā Līvānu EMBK strādnieki

SERGEJS GAPANOVIČS,
koksnes skaidu plākšņu ceha operators:

— Ņemsim kaut vai mūsu sadzīves vajadzības, — piemēram, kā un ar ko iekārtot gaiteni? Tirdzniecība mums piedāvā bieži vien tik neērtos un vienmēr tik dārgos divdurvju un trīsdurvju garderobes skapjus. Izvietot gaiteņos tos ir ļoti grūti, un ne jau katrai telpai tie ir piemēroti. Un kāpēc obligāti jābūt kaut kādam standartam? Vai tad būs sliktāk, ja gaitenim varēs izvēlēties desmit divdesmit veidu mēbeles? Pircējs varēs tās izvēlēties atbilstoši savai gaumei un maksātspējai — no 20 rubļiem kaut vai līdz pustūkstotim. Nepieskaitu sevi pie sevišķi prasmīgiem amatniekiem, tomēr nesen saņemtā dzīvokļa gaitenim mēbeles sameistaroju pats. Kur vien varēju, «samekleju» dažādus dēlīšus. Izrakstīt tos nemaz nav tik vienkārši. Un izraksta jau arī bieži vien tikai kubikmetriem, bet man vajadzīgi tikai 2—3 gabali. Starp citu, EMBK strādniekiem vēl tā nav nekāda neatrisināma problēma. Bet, kur lai šos dēļus dabū citi pilsētnieki?

JEVĢENIJA SMAKOVA,
noliktavas pārzine:

— Pie mums noliktavā dažādu materiālu pārpalikumu ir pietiekami. Tie ir gan tapešu atgriezumi (dažreiz mēneša laikā uzkrājas pat četri pieci tūkstoši tekošo metru), gan 200—300 kvadrātmetru dažāda izmēra linoleja lokšņu, gan izbrāķētās durvis, logi, šīfera atlikumi, kuri it labi var noderēt puķu dobju ierīkošanā. Protams, arī šodien nekas neiet zudumā. Daudzi mūsu darbinieki izraksta šos materiālu atgriezumus, maksā par tiem naudu. Bet — kāpēc tikai mūsu darbinieki? Jo, labi organizējot darbus, reklamējot šo preci, tirdzniecību var vērst plašumā gan Līvānos, gan Preiļos, gan arī citās rajona lielākajās apdzīvotajās vietās.

ZOJA KOLALE,
tehniskās kontroles nodaļas kontroliere:

— Pati ne reizi vien esmu domājusi: kā labāk izmantot ražošanas atlikumus. Sasmalcināt, pārvērst skaidās — arī tā ir laba lieta, taču no ekonomiskā viedokļa tā laikam nav pati prātīgākā rīcība. No koka skaidu plāksnēm, koka bluķēniem taču var izgatavot tik daudz ko: kastītes instrumentiem, skapīšus gaitenim, puķu paliktņus. Un cik daudz parketa dēlīšu iespējams izgatavot — ar tiem varētu izklāt jebkuru dzīvokli! Mājamatniekiem vajadzīgas arī tādas vienkāršas lietas kā īlens (vai arī to tik grūti būtu izgatavot tepat EMBK), dažādas otas, rāmīši fotogrāfijām, portretiem un tā tālāk. Mūsu cehā ir īsts šī darba meistars — Gena Stepanovs. Viņš no vienkāršām līstītēm prot darināt tādus abažūrus, ka ne noskatīties!

ĢENADIJS STEPANOVS,
māju būves ceha montieris:

— Es jau neko, šeit ir par mani daudz labāki meistari. Piemēram, mans skolotājs Vladimirs Rikovs. Gaiteni iekārtojis, izmantojot tikai koka klucīšus vien — gan pārsimts rubļu ieekonomējis, gan acīm tīkamu darbu izdarījis. No šiem pašiem mūsu ražošanas atlikumiem puiši var izgatavot tādu virtuves garnitūru, kādu nekur un ne par kādu naudu nedabūsi.

Aktīvākiem šajā lietā jākļūst mūsu kooperatīviem, cilvēkiem, kuri saņēmuši atļaujas individuālajam darbam. Starp citu, gribu pievērsties arī tādam jautājumam kā rūpnīcas iekārtu īrēšana privātajiem uzņēmējiem. Uzņēmums varētu radīt arī atsevišķu iecirkni, kur būtu uzstādīti, pieņemsim, jau norakstīti, taču vēl lietojami darbgaldi, citas iekārtas. Izmantojot tos par samaksu, gan kooperatīvs varētu ražot savu produkciju, gan uzņēmuma darbinieki varētu apvienoties šādā organizācijā. Ij valstij izdevīgi, ij cilvēkiem... Tad arī EMBK ražošanas atlikumi būtu likti lietā, pārvērstos (pateicoties cilvēku darbam un meistarībai) par labām precēm, nevis par smalkām zāģskaidām, kuras noderētu ja nu vienīgi koka skaidu plākšņu ražošanai.

Agrāk pie mums uzņēmumā bija atļauts uz vienu vakaru paņemt (iepriekš izrakstot) uz mājām to pašu deficīto elektrisko zāģi. Tagad to darīt aizliegts. Atceros šādu gadījumu. Kādreiz es pats aizņēmos elektrisko zāģi, lai vakarā mājās pastrādātu. Ejot cauri caurlaižu telpai, mani tomēr aizturēja milicis, neskatoties uz to, ka uzrādīju dokumentu, kurš atļāva ņemt zāģi uz mājām. Tika sastādīts protokols. Tad EMBK atrada visvienkāršāko lietas atrisinājumu: neļaut nevienam ņemt līdzi uz mājām instrumentus, aizliegt strādāt ar rūpnīcas iekārtām savā labā un pēc maiņas. Pat par samaksu — tik un tā nedrīkst! Un punkts!

LUDMILA ĻEBEDEVA,
realizācijas daļas inženiere:

— Kolektīva sociālistiskajās saistībās ierakstīts, ka 1987. gadā jāsaražo ražošanas un tehniskā rakstura preces (bet — kāpēc ne plaša patēriņa?) par 210 tūkstošiem rubļu, ieekonomējot 80 kubikmetrus koka skaidu plākšņu, 460 kubikmetrus koka šķiedru plākšņu, vairākus citus materiālus un enerģijas veidus. Tas ir liels potenciāls, kurš noteikti jāliek lietā. Daudz ko realizējam ar mūsu nodaļas starpniecību, taču realizējam vēl neapstrādātas izejvielas. Daži ir neapmierināti, ka atļaujam izrakstīt maz materiālu, sak, nepietiekot malkas. Vai tad viss tiešām jāpārvērš malkā?

SVETLANA PUDOVA,
galvenā tehnologa nodaļas inženiere:

— Līvānos uzradies būvmateriālu veikaliņš. Taču tas ir mazturīgs, mūsu izejvielas realizē ne vairāk kā par 5 tūkstošiem rubļu gadā. Esam bijuši Daugavpilī un mēģinām nodibināt sakarus ar turienes veikalu «Prasmīgās rokas». Tomēr šādu veikalu mums vajag pašiem — tepat Preiļos, Līvānos. Šādos tirdzniecības punktos jābūt visam, kas nepieciešams mājai, ģimenei — logu un durvju apmalēm, līstītēm, porolona siltumaizturētājiem vai to aizvietotājiem. Visu neuzskaitīt!

NO REDAKCIJAS. Pateicamies Līvānu EMBK strādniekiem, kuri izteica interesanta domas par tautas patēriņa preču ražošanu kombinātā. Aicinām lasītājus aktīvi piedalīties šīs problēmas apspriešanā. Gaidām jūsu vēstules!

Atkārtojam aptaujas anketas jautājumus un gaidām mūsu rajona iedzīvotāju vērtējumus

1. Kādas mūsu rajonā ražotās tautas patēriņa preces jūs zināt?

_____

_____

2. Nosauciet labākās.

_____

3. Nosauciet sliktākās.

_____

4. Vai jūs apmierina preču cena? _____

5. Vai šīs preces ir jūsu lietošanā? _____

6. Nosauciet preces, kuras jums nepieciešamas, bet kuru gadiem ilgi nav pārdošanā vai arī to nepietiek visiem.

_____

_____

7. Kādas preces varētu ražot mūsu rajonā uz vietas?

_____

_____

8. Kādas preces varētu izgatavot individuālie ražotāji?

_____

9. Ja ar šo preču izgatavošanu nodarbojaties jūs (vai cerat nodarboties), tad — vai tas ir izdevīgi, vai ir kādas problēmas?

_____

_____

10. Miniet grūtības, ar kurām saskaraties jūs un jūsu kolektīvs, risinot tautas patēriņa preču ražošanas problēmas?

_____

_____

※ Preces mājai, ģimenei ※ Preces mājai, ģimenei ※

Gaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu

Vijole no bruņuvilciena Nr. 53

Vēstures nedziestošās lappuses

1919. gada septembrī baltpoļi centās izlauzties uz Dvinsku (Daugavpili), kas toreiz bija centrs cīņā par padomju varu Austrumbaltijā. Ienaidniekiem bija četrkārtīgs dzīvā spēka un tehnikas pārsvars, tos atbalstīja Antante. Viņiem ceļu aizšķērsoja Sarkanās Armijas daļas, kurās cīnījās latviešu strēlnieki un zemessargi, kas bija stājušies zem revolūcijas karoga. Daugavpils aizstāvji parādīja internacionālās solidaritātes paraugu. Līdz nāvei cīnījās 70. lietuviešu pulks (bijušais Viļņas pulks), atsevišķā igauņu brigāde, krievu un baltkrievu strādnieku vienība. Pēc pilsētas aizsardzības vadītāja Anša Daumaņa pavēles dzelzceļa darbnīcās ietērpa bruņās lokomotīvi un vairākus vagonus.

Par to, kā savu kauju ceļu sāka Padomju Latvijas vārdā nosauktais bruņuvilciens Nr. 53, stāstīts republikas Revolucionārās Kara padomes pavēlē: «...1919. gada 27. un 28. septembrī kaujās pie Daugavas tilta nocietinājumiem bruņuvilciens atvairīja vairākus ienaidnieka uzbrukumus un pretinieka bruņuvilciena virzīšanos, aizturēja 3 ienaidnieka tankus, palīdzēja pārcelties pār Daugavu 30. strēlnieku pulka lielākajai daļai, tādējādi glābjot to no bojāejas.» Par šo varoņdarbu bruņuvilciena komandieris, nākamais bruņutanku karaspēka maršals Jakovs Dorenko tika apbalvots ar Sarkanā Karoga ordeni.

Bruņuvilciena komandā cīnījās bijušais dzelzceļa pārmijnieks Pēteris Žunda. Viņš nešķīrās no tēva dāvātās vijoles (pēc kungu bērnu skolotāja vārdiem, zēnam bija izcila muzikālā dzirde). Līdzīgā ceļā ieradās arī Broņislavs Aukšpols. Pēc kara pulka biedri daudzus desmitus gadu dzīvoja netālu viens no otra, taču nezināja to tikmēr, kamēr reiz rajona laikraksta žurnālists noorganizēja viņu tikšanos. Apkampās, noslaucīja asaras, un atdzīvojās vecā vijole ar melnajiem pilsoņu kara uguns apdegumiem. Atmiņā atausa to ugunīgo dienu dziesmas, kad pie Guļaipoles grāva Mahno, bet pie Melitopoles — Vrangeli. Sāka spēlēt «Internacionāli», kurai skanot viņi šķīrās no kauju biedriem — Sļezevska un Leļa no Ludzas, Statkusa no Viļņas, Epšteina no Panevēžas, Šerstova no Luganskas...

Tagad draugu nav, bet Daugavpils lokomotīvju remonta rūpnīcas revolucionārās cīņas un kauju slavas muzejā, kur, gatavojoties Lielā Oktobra 70. gadadienai, jaunie strādnieki gatavo bruņuvilcienam «Padomju Latvija» veltītu stendu, būs P. Žundas vijole. To atnesa tās tagadējais īpašnieks Antons Osmanis — bijušā īpašnieka znots, Lielā Tēvijas kara dalībnieks un divu pilsoņu kara veterānu tikšanās liecinieks.

V. RUDOJS,
LATINFORM korespondents

Kultūras dzīve

Vecie „Mērnieku laiki" — uzvedumā brīvā dabā Vecpiebalgā

Laiks (nu jau divas vasaras pēc kārtas) un skatītāju ieinteresētība un atsaucība ir tas cerīgais pamats, kas ļauj domāt, ka mūsu republikas kultūras dzīve ir bagātinājusies ar jaunu tradīciju — ikgadējiem brāļu Kaudzīšu romāna «Mērnieku laiki» brīvdabas uzvedumiem kolhoza «Alauksts» estrādē Vecpiebalgā. **Šogad šīs izrādes notiks 15. un 16. augustā plkst. 16.00.**

«Nav iespējams pārraidīt ne Dabu, ne to vienoto centienu un atbildības sajūtu... Tur nevar nekā šķirt, nedz dalīt», teiktu brāļi Kaudzīši», laikrakstā «Literatūra un Māksla» rakstīja piebaldziete R. Cimdiņa. «Pašlaik šķiet, ka arī piebaldzēniem ir vajadzība tieši ap augusta vidu, kad krietns un ražens darba cēliens druvā jau aiz muguras mazliet piestāt un padomāt, varbūt pārmērīt noieto, padarīto. Jo šādu atskatu sevī, savā pagātnē rosina teātra māksla — mūžīgi dzīvie «Mērnieku laiki».»

Un ne tikai piebaldzēniem... Jo viņi jau tur ir — šais lēzenajos, apgāztām māla blodām līdzīgajos pakalnos, teiksmaino Alauksta, Īneša un Tauna ezeru krastos, savās ikdienas gaitās steidz garām vecajai kapsētai vai romānā aprakstītajam Slātavas pagasta namam vai pat dzīvo vēl joprojām tais sētās, kas kā divas ūdens piles līdzīgas Irbēniem. Mums, pilsētniekiem, otrajā vai arī tālākās paaudzēs, tā ir izraušanās, atgriešanās pie savām saknēm, satraucošs ceļojums uz mūsu tēvu un vectēvu zemi, uz Piebalgu, kas devusi mūsu tautai tik daudz dižus kultūras darbiniekus, kuru simt un simtpiecdesmitgades mēs atzīmējam un atzīmēsim. Un man gribas apgalvot, ka ikviens, kas šajās brīvdabas izrādēs piedalījies (un ne pabijis — tas vārds te ir neatbilstīgs un svešs), kas šais svētku reizēs braucis pa Piebalgas balti putekļainajiem ceļiem, ir atgriezies bagātāks, redzīgāks, jūtīgāks un arī lepnāks.

«Vai, meit, kā tad var nenākt, kad Vecpiebalgā spēlē «Mērnieku laikus», man atbildēja kāda gadu nastas saliekta vecīņa, jautāta — vai viņa šo uzvedumu skatās pirmo reizi. «Dos dieviņš veselību un spēku, nākošgad es nākšu atkal!»

A. Upīša Valsts Akadēmiskā drāmas teātra aktieri ir griezušies Didrika Taizela brīnīšķīgo piedzīvojumu raibajā karuselī Kurzemes pusē Dundagā, nolīgojuši «Skroderdienas Silmačos» Druvienas pakalnos un nu gatavojas atkal «Mērnieku laiku» sirdsapziņas tiesai Vecpiebalgā, lai līdz ar romāna varoņiem un skatītājiem arī paši noberztu kādu sārni no savām dvēselēm.

R. MELNACE,

A. Upīša LPSR Valsts Akadēmiskā drāmas teātra galvenā režisora palīdze literārajos jautājumos

«Mērnieku laiki» Alauksta estrādē. Aina — mērnieki brauc.

D. GEDZJUNA foto

V. I. Ļeņina bibliotēkai—125

Ar Ļeņina ordeni apbalvotā PSRS Valsts V. I. Ļeņina bibliotēka — Padomju Savienības nacionālā bibliotēka, viena no pasaulē lielākajām PSRS tautu preses izdevumu, ārzemju literatūras, ar roku rakstītu grāmatu un materiālu — mūsu zemes un pasaules kultūras vērtību glabātava, kas pieejama visiem padomju pilsoņiem, kā to paredz PSRS Konstitūcija. Šajā pēc sava satura universālajā bibliotēkā ir gandrīz 30 miljonu grāmatu, žurnālu, laikrakstu, nošu, karšu komplektu 247 pasaules tautu valodās. Bibliotēkas lasītāji bijuši tādi ievērojami cilvēki kā Ļ. Tolstojs, F. Dostojevskis, A. Čehovs, V. Koroļenko, D. Mendeļejevs, K. Timirjazevs, K. Cialkovskis.

Reģistrācijas grāmatā 1893. gada 26. augustā aiz kārtas skaitļa 236 pašrocīgi ierakstīts: «Vladimirs Uļjanovs. Zvērināta advokāta palīgs. L. Bronnaja, Ivanova mājas, dz. 3».

Bibliotēkas vēsturē daudz slavenu lappušu. Oktobra revolūcija izvirzīja tai jaunus uzdevumus. Lielā Tēvijas kara gados šeit nevienu dienu netika pārtraukta lasītāju un dažādu iestāžu apkalpošana.

Pagājuši vairāki desmiti gadu. Paplašinājušies grāmatu fondi, palielinājies lasītāju skaits. Laiks burtiski pieprasīja būvēt jaunas telpas. Izvirzīts uzdevums — apmierināt bibliotēkas prasības tā, lai neciestu bibliotēkas kompleksa teritorijā esošie kultūras un arhitektūras pieminekļi, tai skaitā arī Paškova nams — arhitekta V. Baženova radītā arhitektūras pērle.

Ar Ļeņina ordeni apbalvotā PSRS Valsts V. I. Ļeņina bibliotēka.

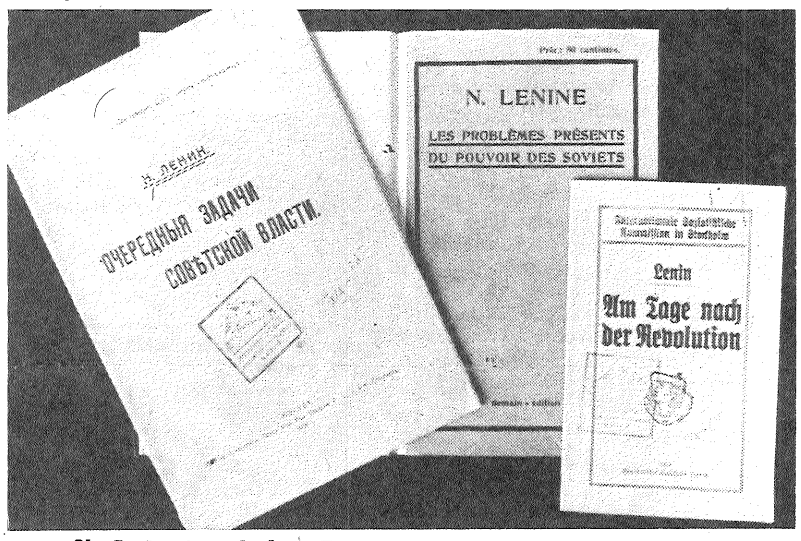

V. I. Ļeņina darbs «Padomju varas kārtējie uzdevumi» (1918. g.) krievu, franču un vācu valodās — autora dāvana bibliotēkai (20.3.1919. g.).

TASS fotohronika

Būs svētki!

Labā noskaņojumā rajona fizkultūriešu un sportistu kuplā saime gatavojas sagaidīt Vissavienības fizkultūriešu dienu — svētkus, kuri veltīti mieram un tautu draudzībai.

Urbanizācijas un tehniskā progresa apstākļos aktīva atpūta, sporta spēles un nodarbības dāvā spirgtu, možu, gaišu noskaņojumu un ticību saviem spēkiem ikvienam jaunietim, ikvienam vecākā gadagājuma cilvēkam. Ar gandarījumu fizkultūriešu dienas priekšvakarā uz paveikto var atskatīties Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas, Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta, agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» un Aglonas padomju saimniecības fizkultūrieši, kuru kolektīvi ir sociālistiskās sacensības priekšgalā. Spēcīgi fizkultūras kolektīvi izveidojušies arī Ļeņina, Kirova un Oškalna kolhozos, Rudzātu padomju saimniecībā. Te panākumu pamatā ir rūpes par cilvēku veselību, viņu darba spēju paaugstināšanu, lietderīgu brīvā laika izmantošanu.

Sekmīgi aizvadītas biedrības «Daugava» XXVII rajona sporta spēles, kurās piedalījās 98 procenti fiziskās kultūras kolektīvu, arī veselības spartakiāde, rajona vadošo darbinieku, pedagogu un skolēnu spartakiādes, tūristu salidojumi.

Lielu atsaucību rajonā ieguva Vissavienības slēpotāju nedēļai veltītais masu slēpojums Riebiņi — Preiļi — Riebiņi. Jau šogad veselību veicinošo republikas pasākumu kalendārā ieslēgti vēl divi jauni pasākumi — sporta orientēšanās sacensības «Aglonas rudens» un masu skrējiens «Līvāni-87». Turpmāk tie kļūs tradicionāli.

Veiksmīgi rajona godu republikas mēroga sacensībās aizstāv trenera Jāņa Kokina ūdensslēpotāji, Aglonas slēpotāji un GDA daudzcīņnieki, Riebiņu ciema fizkultūrieši un sportisti, Līvānu basketbolisti, Preiļu jaunie hokejisti un futbolisti, motokluba «Jaunaglona» un tūristu kluba sportisti. Arī fizkultūras veterānu republikas spartakiādē nesen izcīnīta 5. vieta. Panākumus palīdzēja kaldināt sporta veterāni Mārīte Kozlovska, Boļeslavs Kivlenieks, Alberts Ceirāns, Pāvels Sokolovs, Alimpijs Ribakovs un citi komandas locekļi. Tas ir labs piemērs jaunajai paaudzei.

Par godu Vissavienības fizkultūriešu dienai šī gada 8. augustā Preiļu stadionā tiek rīkoti veselību veicinoši masu sporta pasākumi, kuros aicinām piedalīties visus rajona iedzīvotājus.

Programmā: **plkst. 11.30** — rajona labāko fizkultūriešu apbalvošana,

plkst. 11.50 — starts masu skrējienam pa Preiļu ielām,

plkst. 11.55 — svētku koncerts,

plkst. 12.30 — sacensības rajona iedzīvotājiem: svaru bumbas celšanā, tālēkšanā no vietas, basketbola bumbas mešanā grozā, sacensības bērniem dambretē, šahā, novusā, šaušanā,

plkst. 13.00 — ģimeņu sacensības un jauno velosipēdistu sacensības,

plkst. 16.00 — futbola spēle.

Uzvarētāji saņems balvas. Laipni lūdzam!

P. ZDANOVSKIS,
rajona FKSK priekšsēdētājs

Redaktors V. PETROVS

PREIĻU KOOPERATIVA PROFESIONĀLĀ TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1987. — 1988. mācību gadam

pārtikas un rūpniecības preču pārdevēja specialitātes apgūšanai.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Jauniešiem ar vidējo izglītību mācību ilgums 1 gads, ar astoņgadīgās skolas izglītību — 3 gadi.

Ir labiekārtota kopmītne.

Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju — 32 rubļus mēnesī.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti:

iesniegums,

norīkojums no rajona patērētāju biedrības vai rajona patērētāju biedrību savienības,

autobiogrāfija,

raksturojums,

izglītības dokuments (oriģināls),

darba grāmatiņa (strādājošajiem),

medicīniskā izziņa,

6 fotokartītes (3x4 cm).

Dokumentus var iesniegt līdz 1987. gada 20. augustam.

Skolas adrese: Preiļos, Kooperatīva ielā 6, telefoni — 21764, 22865 vai 21745.

VALMIERAS 36. PROFESIONĀLĀ TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

1987. — 1988. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

AR ASTOŅGADĪGO IZGLĪTĪBU:

nepārtrauktas stikla šķiedras ieguves operators;

spolētāja;

audēja kontroliere;

sieviešu apģērbu drēbniece (uzņem ar norīkojumiem, mācības latviešu valodā);

šķeterētāja (mācības krievu valodā).

Mācību ilgums 3 gadi. Audzēkņi saņem 50 procentu apmaksu par saražoto produkciju. Ir bezmaksas uzturs, kopmītne, apģērbs.

AR VIDUSSKOLAS IZGLĪTĪBU:

skaitļojamo mašīnu operators (stipendija — 30 rubļi mēnesī);

spolētāja šķeterētāja;

nepārtrauktās stikla šķiedras ieguves operators (stipendija 30 rbļ. mēnesī, bāzes uzņēmuma piemaksa — 50 rbļ. un 50 procentu piemaksa par saražoto produkciju).

Mācības notiek latviešu valodā. Mācību ilgums 1 gads. Ir bezmaksas kopmītnes.

Skolā darbojas pašdarbības pulciņi, sporta sekcijas un kinostudija.

Skolas adrese: Valmierā, Vadu ielā 3. Telefons — 32345.

OLAINES 35. PROFESIONĀLĀ TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus bez iestājeksāmeniem.

Mācību ilgums pēc astoņgadīgās skolas beigšanas — 3 gadi. Vienlaikus audzēkņi iegūst vidējo izglītību un šādas specialitātes:

plastmasu pārstrādes iekārtu operators;

pārdevējs (mācības abās specialitātēs krievu val.);

galdnieks (mācības latviešu valodā).

Mācību ilgums ar deviņu klašu izglītību — 2 gadi, vienlaikus iegūst vidējo izglītību un specialitāti —

analītiskās ķīmijas laborants (mācības krievu valodā).

Mācību ilgums ar vidējo izglītību — līdz 10 mēnešiem, iegūst specialitāti —

kontroles mēraparātu un automātikas atslēdznieks;

galdnieks.

(Mācības abās specialitātēs latviešu un krievu valodā).

Skolā ir kopmītne. Grupās ar trīsgadīgu un divgadīgu mācību laiku audzēkņus apgādā ar brīvu uzturu un apģērbu.

Audzēkņiem ar mācību laiku līdz 10 mēnešiem maksā stipendiju 30 rbļ. mēnesī. Teicamnieki saņem par 25 procentiem paaugstinātu stipendiju. Prakses laikā papildus izmaksā 50 procentus no nopelnītās naudas.

Skolā uzņem arī ar iestāžu norīkojumiem un papildus stipendijām.

Skolu beigušie audzēkņi tiek uzņemti augstākajās mācību iestādēs ar atvieglotiem noteikumiem.

Skolas adrese: 229014, Rīgas raj., Olainē, Mendeļejeva ielā 8 (ieeja no Ļeņina ielas puses). Telefoni — 963063, 963339, 963355.

(Olaine atrodas 20 km no Rīgas. Brauciens ar elektrisko vilcienu no Rīgas līdz Olainei ilgst 25 minūtes vai arī no Jelgavas līdz Olainei — 25 minūtes).

MALNAVAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus ar astoņgadīgo izglītību

agronomijas,

lauksaimniecības elektrifikācijas,

lauksaimniecības mehanizācijas,

lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātēs.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Mācību ilgums: agronomijas specialitātē — 3 gadi 7 mēneši, lauksaimniecības elektrifikācijas un lauksaimniecības mehanizācijas specialitātē — 3 gadi 10 mēneši, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātē — 2 gadi 10 mēneši.

Vidusskolu beigušos uzņem tikai otro kursu papildināšanai.

Tehnikumu beigušie iegūst:

agronoma,

tehnika elektrika,

tehnika mehānika vai

grāmatveža kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rbļ. stipendiju mēnesī, teicamnieki — par 25 procentiem vairāk, bet tie, kuri mācās uz «labi» un «teicami» un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, kā arī no saimniecībām komandētie — par 15 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītne un kopgalds.

Agronomijas, elektrifikācijas un mehanizācijas nodaļās iestāju eksāmeni nav jāliek. Grāmatvedības nodaļā no iestāju eksāmeniem atbrīvoti audzēkņi, kuri mācījušies uz «4» un «5», pārējiem jāliek iestāju eksāmeni dzimtajā valodā (diktāts) un matemātikā (vārdos).

Iestāju eksāmeni notiek no 29. jūnija līdz 10. jūlijam un no 1. līdz 20. augustam.

Iestājoties tehnikumā, jāiesniedz šādi dokumenti:

tehnikuma direktoram adresēts iesniegums (iesnieguma veidlapu saņem tehnikumā),

dokuments par astoņgadīgās skolas vai vidusskolas izglītību (oriģināls),

izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

četras fotokartītes (3x4 cm),

izraksts no darba grāmatiņas (reflektantiem, kuriem ir praktiskā darba stāžs),

norīkojums (ja uz tehnikumu mācīties komandē kolhozs, padomju saimniecība vai kāda cita iestāde, organizācija, uzņēmums).

Iestājoties jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase, karaklausības apliecība (ja persona pakļauta karadienestam), karadienestā iesaucamā vecuma personas uzrāda izziņu no dzīves vietas.

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 1. augustam, vidusskolu beigušajiem — līdz 15. augustam.

Mācību sākums 1. septembrī.

Satiksme: ar autobusiem līdz Kārsavai, ar vilcienu līdz Malnavas vai Kārsavas stacijai. Ir pilsētas autobuss Kārsava — Malnava.

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS

piedāvā ceļazīmes:

AR VILCIENU (individuālās):

Rostova pie Donas — Volgograda (5 dienas Rostovā pie Donas, apmešanās viesnīcā, ekskursijas uz Azovu, Taganrogu, Novočerkasku un 5 dienu ceļojums ar tvaikoni (divvietīgās kajītēs) līdz Volgogradai un atpakaļ) — no 18. līdz 31. augustam (cena 191 rbļ.).

Gorkija — Astrahaņa — Gorkija (ar tvaikoni «Iljič» četrvietīgās kajītēs, ekskursijas pa pilsētām: Gorkija, Kazaņa, Kuibiševa, Saratova, Volžska, Volgograda, Astrahaņa, Uljanovska, Čeboksari) — no 28. augusta līdz 15. septembrim (cena 203 un 231 rbļ.).

Dņepropetrovska — Odesa — Kijeva — Dņepropetrovska (ar tvaikoni «Jevgenij Vučetič» divvietīgās komfortablās kajītēs, ekskursijas uz pilsētām: Dņepropetrovsku, Čerkasiem, Kijevu, Kaņevu, Oļšanku, Kremenčugu, Novoju Kahovku, Odesu, Hersonu, Zaporožji) — no 23. augusta līdz 6. septembrim — 307 rbļ.

AR VILCIENU (grupām):

Maskava — no 4. līdz 8. septembrim (cena 2220 rbļ.).

Maskava — no 3. līdz 8. oktobrim (cena 2820 rbļ.).

Maskava — no 13. līdz 17. novembrim (cena 2220 rbļ.).

Kijeva — no 8. līdz 13. oktobrim (cena 2550 rbļ.).

Kijeva — no 5. līdz 10. novembrim (cena 2550 rbļ.).

Ļvova — no 22. līdz 27. oktobrim (cena 2490 rbļ.).

Ļeņingrada — no 10. līdz 12. oktobrim (1 diena Ļeņingradā), (cena 1110 rbļ.).

Aleksandrova — Zagorska — Pereslavļa — Maskava — no 25. līdz 30. novembrim (cena 2550 rbļ.).

Kaļiņingrada — Kuršu kāpa — Nida — no 25. līdz 30. novembrim (cena 2100 rbļ.).

AR LIDMAŠĪNU (individuālās):

Kahetija — Batumi — no 9. līdz 29. oktobrim (cena 328 rbļ.).

Soči — no 16. līdz 26. oktobrim (cena 232 rbļ.).

Jaremča — no 1. līdz 11. septembrim (cena 224 rbļ.).

Arhangeļska — Solovecku salas — no 29. septembra līdz 5. oktobrim (cena 208 rbļ.) četrvietīgās kajītēs, 224 rbļ. (divvietīgās kajītēs).

AR LIDMAŠĪNU (grupām):

Sevastopole — no 17. līdz 21. augustam (15 cilvēkiem), no 7. līdz 11. septembrim (15 cilvēkiem), no 19. līdz 23. oktobrim (30 cilvēkiem), no 14. līdz 18. decembrim (30 cilvēkiem).

Almaata — no 11. līdz 15. septembrim (15 cilvēkiem).

Stavropole — no 28. septembra līdz 2. oktobrim (30 cilvēkiem).

Gori — Tbilisi — Mcheta (apmešanās Gori) no 15. līdz 20. septembrim (15 cilvēkiem), no 19. līdz 24. novembram (15 cilvēkiem).

Ašhabada — no 1. līdz 6. oktobrim (30 cilvēkiem).

Vladivostoka — no 5. līdz 9. oktobrim (15 cilvēkiem).

Volgograda — no 8. līdz 12. oktobrim (30 cilvēkiem), no 12. līdz 16. novembrim (30 cilvēkiem), no 18. līdz 22. decembrim (30 cilvēkiem).

Odesa — no 12. līdz 16. oktobrim, no 9. līdz 13. novembrim, no 14. līdz 18. decembrim (30 cilvēkiem).

Sevana ezers (Armēnija) — no 9. līdz 14. oktobrim (30 cilvēkiem), no 23. līdz 28. oktobrim (30 cilvēkiem), no 19. līdz 24. novembrim (15 cilvēkiem), no 20. līdz 25. novembrim (30 cilvēkiem).

Tbilisi — no 19. līdz 24. novembrim (30 cilvēkiem), no 17. līdz 21. decembrim (30 cilvēkiem).

Telavi (Austrumgruzija) — no 19. līdz 22. novembrim (30 cilvēkiem), no 17. līdz 20. decembrim (30 cilvēkiem).

Ordžonikidze — no 29. novembra līdz 4. decembrim (30 cilvēkiem).

Kišiņeva — no 2. līdz 6. novembrim (30 cilvēkiem).

Baku — no 6. līdz 10. novembrim (30 cilvēkiem).

Taškenta — Samarkanda — Buhāra — no 11. līdz 15. decembrim (30 cilvēkiem).

AR AUTOBUSU (grupām):

Bresta — Beloozerska — no 11. līdz 14. septembrim (30 cilvēkiem).

Pleskava — Pečori — Puškina Kalni — no 11. līdz 13. septembrim, no 23. līdz 25. oktobrim, no 20. līdz 22. novembrim, no 4. līdz 6. decembrim, no 18 līdz 20. decembrim.

Ļeņingrada — no 17. līdz 21. oktobrim no 10. līdz 13. decembrim, no 5. līdz 9. decembrim.

Smoļenska — no 23. līdz 25. oktobrim, no 20. līdz 22. novembrim, no 25. līdz 27. decembrim.

Minska — Hatiņa — Soligorska — no 16. līdz 18. oktobrim, no 13. līdz 15. novembrim, no 27. līdz 29. novembrim.

Novgoroda — no 10. līdz 13. decembrim.

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 5. augusta ielā 25, telefons 26206 (ceļojumiem ar lidmašīnu), 26503 (ceļojumiem ar vilcienu).

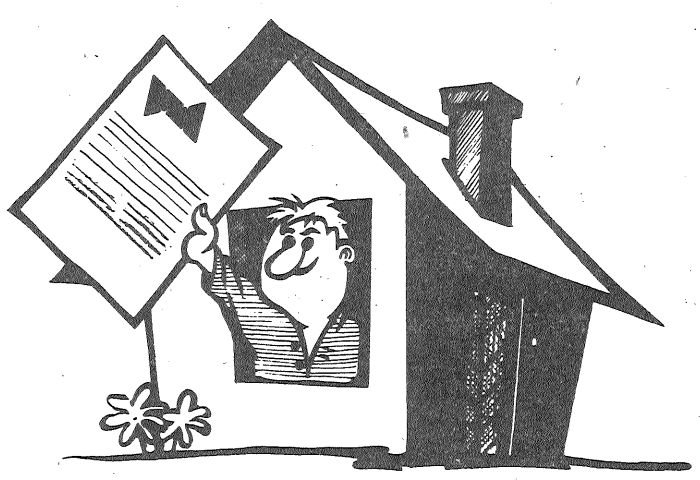

BRĪVPRĀTĪGĀ ĒKU APDROŠINĀŠANA

KĻUVUSI VĒL IZDEVĪGĀKA!

Tagad jūs varat apdrošināt savas ēkas, ieskaitot vasarnīcas un dārza mājiņas, līdz 60 procentiem no to faktiskās vērtības.

Ja ēkas ies bojā vai cietīs ugunsgrēkā vai stihiskā nelaimē, atlīdzība kopā ar obligātās apdrošināšanas izmaksu būs līdzvērtīga zaudējuma summai.

GALVENĀ VALSTS APDROŠINĀŠANAS PĀRVALDE

LATVIJAS REKLĀMAS AĢENTŪRA

DAGDAS 64. PROFESIONĀLĀ TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus mācību grupā, kura apgūst **virsdrēbju šuvējas — motoristes** specialitāti.

Mācību ilgums 3 gadi.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Ir kopmītne. Audzēkņi var izmantot visas profesionālā tehnisko skolu jaunatnei pieejamās priekšrocības: četrreizēju ēdināšanu (bezmaksas), skolas formu un spectērpu.

Dokumentus pieņem katru dienu, izņemot svētdienas.

SKOLAS ADRESE: Dagdā, Brīvības ielā 3, telefons 53559.

TV VIĻŅA

6. augusts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Dokumentālā filma «Mans vasaras dārzs». 10.00 — TV — skolēniem. No kultūras vēstures. 10.30 — Multiplikācijas filma. 11.00 — Koncerts. 11.20 — Igaunijas mākslas meistaru koncerts. 12.30 — Mākslas filmas «Ilgais ceļš kāpās» 5. sērija. 13.35 un 18.00 — Ziņas. 18.15 — Lietuvas televīzijas dokumentālā filma «Darbs dara darītāju». 18.45 — Kā paātrināt mēramo procesu automatizāciju? Zinātnieku un speciālistu diskusija par mašīnbūvi. 19.15 — Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Ilgais ceļš kāpās» 6. sērija. 22.50 — Starptautiskās draudzības spēles volejbolā. Lietuvas PSR studenšu izlase — ASV studenšu — lietuviešu izlase. Videoleraksts. 23.35 — Ziņas.

7. augusts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Viesos pie dzejnieka A. Bernotasa. 10.35 — Mākslas filmas «Ilgais ceļš kāpās» 6. sērija. 11.45 — Jaunatnes viktorīna. 13.15 un 18.00 — Ziņas. 18.15 — TV — skolēniem. Zinātnes pasaulē. 18.50 — Atturība — dzīves norma. Dokumentālā filma «Dzīvoja reiz cilvēks». 19.05 — Džeza panorāma. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Ilgais ceļš kāpās». 7. sērija. 22.50 — Ziņas. 23.05 — Dzied PSRS Tautas skatuves māksliniece N. Ambrazaitīte. 23.45 — Mākslas filma «Vadonis Baltā spalva». 1.00 — Koncertfilma.

VALSTS RIGAS OPERETES TEATRA

viesizrāde

12. augustā plkst. 19.00 Preiļu estrādē

R. Paula un A. Brigaderes dziesmu spēle 3 cēlienos

LIELAIS LOMS

jeb

PĀRI, KAS DABONAS

M. Teteres librets un dziesmu teksti.

Izrādē piedalās teātra instrumentālais ansamblis «Rekvizīts» A. Kukuvasa vadībā.

PREIĻU RAJONA KOLHOZAM «NĀKOTNE» steidzīgi vajadzīgi TRAKTORISTI.

Nodrošina ar dzīvokli.

Tuvākas ziņas kolhoza kantorī Rauniešos vai pa telefoniem 33733 vai 33718.

Kolhoza valde

Veic skaņu ierakstu darbus magnetofona kasetēs. Telefons 43901.

Meklē aprūpētāju invalīdam. Rakstīt: Maltā, a./k. 25, V. Divram.

Ne dziļā doma — smadzenēm
irstot gaist;
Ne maigā jūta — apklustot
sirdij gaist;
Ne tava karstā mīla izdziest;
Cilvēcē visi uz mūžu dzīvo.

(Raimis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Zentai Andrejevai sakarā ar brāļa ALBERTA nāvi.

Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības darbinieku kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Zentai Andrejevai sakarā ar brāļa ALBERTA BRIZGAS traģisko nāvi.

Preiļu rajona patērētāju biedrības valde un partijas birojs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 221 sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13770 eks. (latv. val. 9819 eks., krievu val. 3951 eks.).
1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Vaļkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 998